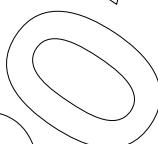
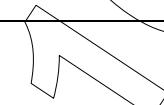
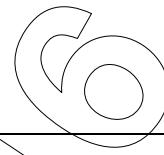


ΤΑΞΗ: Α' ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΑΙΑ

Ημερομηνία: Τρίτη 5 Ιανουαρίου 2016

Διάρκεια Εξέτασης: 2 ώρες



ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Αφού όμως στάλθηκε, έμενε κοντά στο Λύσανδρο τοις μήνες και περισσότερο καιροφυλακτώντας πότε οι Αθηναίοι σκόπευαν λόγω της παντελούς έλλειψης των τροφίμων να συμφωνήσουν σε οτιδήποτε κάποιος θα τους πρότεινε. Όταν χύρισε τον τέταρτο μήνα, ανακοίνωσε στην εκκλησία του δήμου ότι τάχα ο Λύσανδρος τον κρατούσε ως τότε και έπειτα τον διέταξε για πάει στη Λακεδαιμονία· γιατί (του έλεγε) ότι δεν ήταν υπεύθυνος σε δσα ερωτάτο απ' αυτόν αλλά (έλεγε ότι ήταν υπεύθυνοι) οι έφοροι. Υπτερα από αυτά (ο Θηραμένης) εκλέχθηκε, μαζί με άλλους εννιά, να πάει στη Λακεδαιμονία προεβευτής με απόλυτη εξουσία. Ο Λύσανδρος, όμως, έστειλε στους εφόρους μαζί με άλλους Λακεδαιμονίους τον Αριστοτέλη, που ήταν εξόριστος Αθηναίος, για να τους ανακοινώσει ότι απάντησε στο Θηραμένη ότι εκείνοι ήταν υπεύθυνοι για ειρήνη και πόλεμο. Ο Θηραμένης και οι άλλοι πρέσβεις, όταν βρίσκονταν στη Σελλασία, αφού οι άλλοι πρέσβεις, όταν είπαν ότι (είχαν έλθει) με απόλυτη εξουσία για την ειρήνη, μετά από αυτά οι έφοροι πρόσταξαν να τους φωνάξουν.

B.1.

Σε μια δύσκολη χρονική συγκυρία για την Αθήνα, με την πόλη να πολιορκείται τόσο από την ξηρά όσο και από τη θάλασσα, συγκαλείται η εκκλησία του δήμου, προκειμένου να καθορίσουν οι Αθηναίοι τις μετέπειτα ενέργειές τους. Σε αυτή τη συνέλευση του λαού, ο Θηραμένης προτείνει στους συμπολίτες του να αναλάβει το ρόλο του διαμεσολαβητή τους στο Λύσανδρο, υποστηρίζοντας ότι θα μπορούσε να τους βγάλει από το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκονταν, αν του επέτρεπαν να μεταβεί στη Σπάρτη, για να διερευνήσει τις προθέσεις των αντιπάλων. Υποσχέθηκε, δηλαδή, να μάθει αν στις προθέσεις των Σπαρτιατών ήταν να υποτάξουν την Αθήνα χωρίς όρους ή αν αυτό που επιθυμούσαν ήταν η κατεδαφίση των Μακρών τειχών για λόγους ασφαλείας. Η πρότασή του για ανάληψη της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας αποδεικνύει και τη στενή σχέση που τον συνέδεε με την ολιγαρχική Σπάρτη. Οι Αθηναίοι συναίνεσαν, τελικά, και απέστειλαν το Θηραμένη στη Σπάρτη, με σκοπό να επιτύχει τους πιο ευνοϊκούς για την Αθήνα όρους ειρήνης.

Ο Θηραμένης, όμως, χρονοτριβούσε για περισσότερο από τρεις μήνες κοντά στο Λύσανδρο, ώσπου να βεβαιωθεί ότι οι λιμοκτονούντες συμπολίτες του, εξαντλημένοι από την πείνα, θα αποδέχονταν οποιονδήποτε όφο τους επέβαλαν οι Σπαρτιάτες. Με τη στάση του αυτή, επεδίωκε να εξοντώσει τους πολιτικούς του αντιπάλους, καθώς οι ολιγαρχικοί ομοιδεάτες του κέρδιζαν συνεχώς έδαφος στην Αθήνα. Τρανή απόδειξη της επικράτησης της ολιγαρχικής πολιτικής στην πόλη αποτέλεσε η θανατική καταδίκη του δημαγωγού Κλεοφάντα, που επανειλημμένα εξέφραζε την αντίθεσή του σε κάθε συμβιβασμό με τους Σπαρτιάτες. Παρασυρμένος από το κομματικό του πάθος, ο Θηραμένης δεν προστάτευσε, τελικά, τα συμφέροντα της πόλης του αλλά συνέβαλε στην επιβολή της σπαρτιατικής πολιτικής στην πατρίδα του.

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2016

A' ΦΑΣΗ

E_3.Αλ1(α)

B.2.

Όταν η αθηναϊκή πρεσβεία, με επικεφαλής το Θηραμένη, έφτασε στη Σπάρτη, οι πέντε έφοροι, η ανώτατη δηλαδή πολιτική αρχή, συγκάλεσαν σε συμβούλιο τους αντιπροσώπους των πόλεων που συγκροτούσαν την Πελοποννησιακή συμμαχία. Θέμα του συμμαχικού συνεδρίου ήταν η από κοινού λήψη απόφασης σχετικά με την τύχη των ηπτημένων Αθηναίων. Στο συνέδριο αυτό, οι περισσότεροι αντιπρόσωποι των συμμαχικών πόλεων συμφώνησαν με την πρόταση των Κορινθίων και των Θηβαίων. Αυτοί υποστήριξαν την ολοκληρωτική καταστροφή της Αθήνας, καταλογίζοντας στην ηγέτιδα δύναμη της Αθηναϊκής συμμαχίας το μεγαλύτερο μερίδιο ευθύνης για τις συμφορές όλων των Ελλήνων.

Η σκληρή στάση των Κορινθίων και των Θηβαίων μπορεί να ερμηνευθεί, αν λάβουμε υπόψη μας το μίσος που έτρεφαν για τους Αθηναίους, οι πρώτοι γιατί τους θεωρούσαν ανταγωνιστική δύναμη στο θαλάσσιο εμπόριο στο οποίο για πολλές δεκαετίες κυριαρχούσαν, και ωι δεύτεροι γιατί έκριναν ότι ήταν οι σημαντικότεροι αντίπαλοι τους στην ηγεμονία της Στερεάς Ελλάδας. Η μακροχρόνια έχθρα και αντιζηλία Κορινθίων και Θηβαίων με την πόλη της Αθήνας οδήγησαν στην υποστήριξη από μέρους τους της πρότασης για αφανισμό των ηπτημένων του Πελοποννησιακού πολέμου.

B.3. α) 1 – Λάθος

2 – Λάθος

3 – Λάθος

4 – Σωστό

5 – Σωστό

β)

1 – ε

2 – γ

3 – α

4 – β

5 – στ

Το δ από τη στήλη Β περισσεύει

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2016

Α' ΦΑΣΗ

E_3.Αλ1(α)

- B.4. α)** εἰπεν, λέγοι, όμολογήσειν, λόγω, εἰπαν, ἀντέλεγον
 ἀντέχουσι, κατέχοι
 διέτριβε
 ἐπιλελοιπέναι
 ήρέθη, ἐξαιρεῖν

- β)** ἐκ + καλέω - ᾠ
 ἐπί + τηρέω - ᾠ
 δόμοῦ + λέγω
 αὐτός + κρατέω - ᾠ
 ἐπί + ὄράω - ᾠ

- B.5. α)** αὐταῖς
 κυρίων
 εἰρήνη
 πολέμοις
 τούτων

- β)** ἀντέσχες
 πεμφθῆτω
 διατέτριμμαι
 ἔλεγον
 ἐρωτῶσθε

- B.6. α)** ἀπαντα: ονοματικός ομοιόπτωτος κατηγορηματικός προσδιορισμός στο τόν σῖτον
 ύπ' αὐτού: επιφρονητικός εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου από το οήμα ἐρωτῶτο κατηγορούμενο από το οήμα ήρέθη (οήμα εκλογής), αναφέρεται στο Θηραμένης έμμεσο αντικείμενο στο οήμα ἔπειμψεν και αντικείμενο στη μετοχή ἀγγελοῦντα επιφρονητική τελική μετοχή, συνημμένη στο Αριστοτέλην, ως επιφρονητικός
 πρεσβευτής:
 τοῖς ἐφόροις:
 ἀγγελοῦντα:

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ 2016

Α' ΦΑΣΗ

E_3.Αλ1(α)

προσδιορισμός του σκοπού στο ρήμα
ἔπειτα

είναι: άναρθρο ειδικό απαρέμφατο, άμεσο αντικείμενο στο ρήμα άποκοιναίτο, υποκείμενο απαρεμφάτου το (έκεινος
(ετεροπροσωπία))

τῶν Έλλήνων: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός,
γενική διαιρετική στο πολλοί δέ καὶ ἄλλοι

- β) «ὅτι αὐτὸν Λύσανδρος τέως μέν κατέχοι»: δευτερεύουσα ονοματική ειδική πρόταση ως αντικείμενο στο ρήμα ἀπήγγειλεν
«ἐπί τίνι λόγῳ ἥκοιεν»: δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερωτηματική πρόταση μερικής ἀγνοιας ως αντικείμενο της μετοχής ἐρωτώμενοτ
«Ἐπειδή τον»: δευτερεύουσα επισηματική χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στη θηματική περίφραση ἐκκλησιαν ἐποιησαν